

Sygn. akt II Cz 948/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 20 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S.S.O. Wojciech Vogt

Sędziowie: S.S.O. Barbara Mokras

S.S.O. Janusz Roszewski – spr.

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela W. P.

przeciwko dłużnikowi S. M.

w przedmiocie zażalenia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim T. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 948/13

UZASADNIENIE

Na skutek skargi dłużnika S. M. na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie W.. T. S. w postaci wydania postanowienia z dnia 29 czerwca 2013 r. w zakresie ustalenia opłaty stosunkowej w wysokości 19.316,36 zł postanowieniem z dnia 26 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim obniżył wysokość opłaty stosunkowej ustalonej postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim T. S. z dnia 29 czerwca 2013 r. w sprawie o sygnaturze akt (...) z kwoty 19.316,36 zł do kwoty 9.658,18 zł i oddalił skargę w pozostałym zakresie.

Sąd Rejonowy ustalił, że na podstawie tytuł wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 20 sierpnia 2012 r. wydanego przez Sąd Okręgowy w Poznaniu, sygn. akt (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 15 października 2012 r., wierzyciel W. P. wniósł w dniu 29 października 2012 r. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie W.. T. S. o wszczęcie egzekucji wobec dłużnika S. M. i wyegzekwowanie kwoty 261.116,63 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 stycznia 2010 r. oraz kwotę 10.481,00 zł tytułem kosztów postępowania. W dniu 31 października 2013 r. Komornik wezwał wierzyciela o uiszczenie zaliczki na wydatki. W tym samym dniu Komornik dokonał wszczęcia egzekucji, zajęcia wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności zasiłku chorobowego oraz zapytania w Starostwie Powiatowym o właściciela nieruchomości. Po uzyskaniu ze Starostwa Powiatowego informacji o nieruchomości dłużnika, pismem z dnia 27 listopada 2012 r. Komornik zawiadomił o tym wierzyciela. Na skutek wezwania Sądu Okręgowego w P., Komornik przesłał akta egzekucyjne do Sądu Okręgowego w Poznaniu celem rozpoznania zażalenia dłużnika na postanowienie sądu w przedmiocie nadania nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności. Na wniosek pisma wierzyciela z dnia 6 grudnia 2012 r. postanowieniem z dnia 11 grudnia 2012 r.

Komornik zawiesił postępowanie egzekucyjne. Pismem z dnia 4 czerwca 2013 r. wierzyciel wniósł o umorzenie postępowania egzekucyjnego wskazując, iż roszczenie wynikające z nakazu zapłaty zostało w całości zaspokojone, w konsekwencji czego postanowieniem z dnia 29 czerwca 2013 r. Komornik zakończył postępowanie egzekucyjne i przyznał wierzycielowi koszty zastępstwa adwokackiego oraz m.in. ustalił opłatę stosunkową w oparciu o art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.) na kwotę 19.316,36 zł i obciążył nią dłużnika. Dłużnik utrzymuje się z pracy i działalności gospodarczej w postaci działalności wydawniczej. W ostatnim roku przedmiotowa działalność przyniosła straty, a dłużnik uzyskuje jedynie wynagrodzenie w kwocie 1.320,00 zł netto miesięcznie oraz z tytułu umowy zlecenia w kwocie 1.660,00 zł. Należność z tytułu egzekwowanego długu dłużnik uiscił z pieniędzy uzyskanych od rodziny oraz z dwóch pożyczek bankowych na kwotę 20.000 zł. Zapłacona należność była niższa niż wynikająca z nakazu zapłaty, gdyż zostały w tej spłacie uwzględnione inne rozliczenia pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego Sąd Rejonowy zważył, że w przedmiotowej sprawie postępowanie zostało umorzone na wniosek wierzyciela, co nastąpiło już po doręczeniu dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, w konsekwencji czego należy uznać, że Komornik zasadnie ustalił opłatę stosunkową przyjmując 5% wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, kierując się dyspozycją przepisu art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji w sprawach o egzekucję świadczeń pieniężnych. W ocenie Sądu Rejonowego zaszły jednak przesłanki do obniżenia dłużnikowi przedmiotowej opłaty, określone w przepisie art. 49 ust. 10 powołanej ustawy, zgodnie z którym sąd może obniżyć jej wysokość, gdy uzasadnia to w szczególności nakład pracy komornika lub sytuacja majątkowa dłużnika oraz wysokość jego dochodów. Analizując nakład pracy komornika w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał, iż nie był on zbyt duży. Sąd I instancji wskazał, że wprawdzie Komornik dokonał kilku czynności, ale były to czynności powtarzalne, standardowe w tego rodzaju postępowaniach, nie wymagające od Komornika znacznego nakładu czasu. Oceniając natomiast sytuację majątkową dłużnika, Sąd Rejonowy uznał, że jest ona przeciętna – dłużnik uzyskuje dochód w wysokości zbliżonej do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, który jednak musi częściowo przeznaczyć na spłatę pożyczki zaciągniętej w związku z zaspokojeniem należności wierzyciela. W konstatacji Sąd Rejonowy zważył, że biorąc pod uwagę przede wszystkim rozmiar nakładu pracy komornika, należy uznać, że ustalona przez komornika opłata egzekucyjna stanowi zbyt wygórowaną kwotę. W tym stanie rzeczy Sądu I instancji uznał, że odpowiednią będzie opłata w wysokości 9.658,18 zł, która stanowi 2,5% świadczenia pozostałego do wyegzekwowania, a więc połowę opłaty określonej w oparciu o art. 49 ust.2 powołanej ustawy.

Zażalenie od powyższego rozstrzygnięcia złożył Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrowie Wielkopolskim T. S. zaskarżając je w zakresie pkt 1 w całości, podnosząc, że obniżenie przedmiotowej opłaty nie znajduje żadnego uzasadnienia zarówno w przepisach ustawy, jak również w odniesieniu do zasady równego traktowania wszystkich stron postępowania egzekucyjnego, oraz wnosząc o zmianę pkt 1 poprzez ustalenie wysokości opłaty egzekucyjnej zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w wysokości 19.316, 36 zł oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy uznać za słuszne stanowisko Sądu Rejonowego, że okoliczności niniejszej sprawy uzasadniają obniżenie wysokości opłaty stosunkowej ustalonej przez Komornika na podstawie art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tj. Dz. U. z 2011 r., Nr 231, poz. 1376 ze zm.). Jak trafnie wskazał Sąd I instancji tego rodzaju rozstrzygnięcie uzasadnia zarówno niezbyt duży rozmiar nakładu pracy Komornika, nie wymagający dużego zaangażowania czasowego, jak i sytuacja majątkowa dłużnika, na którym ciąży obowiązek spłaty pożyczek zaciągniętych na uregulowanie należności wierzyciela. Za słusznością rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego przemawia również wysokość opłaty stosunkowej obliczonej na podstawie powołanego wyżej artykułu w kwocie 19.316,36 zł.

Wbrew stanowisku skarżącego, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy. Podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 49 ust. 7 w zw. z ust. 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997

r. o komornikach sądowych i egzekucji, który uprawnia sąd do obniżenia opłaty stosunkowej obliczonej nie tylko w wysokości 15 % wartości wyegzekwowanego świadczenia (art. 49 ust. 1 powołanej ustawy), ale także w wysokości 5 % wartości świadczenia pozostałego do wyegzekwowania (art. 49 ust. 2 powołanej ustawy), która została ustawowo obniżona m. in. z uwagi na zmniejszony nakład pracy komornika.

Nie można zgodzić się również z zarzutem skarżącego, że zaskarżone rozstrzygnięcie narusza zasadę równego traktowania stron postępowania egzekucyjnego. Obniżenie przedmiotowej opłaty egzekucyjnej pozostaje bez wpływu na interes i pozycję procesową wierzyciela, jako drugiej, przeciwnej strony tego postępowania.

Nie można również zgodzić się w poglądem skarżącego, że obniżenie przedmiotowej opłaty godzi w funkcjonowanie organu komornika sądowego. Obniżenie kwoty stosunkowej do wysokości 9.658,18 zł zabezpiecza sprawne funkcjonowanie tego organu i stanowi wyważenie pomiędzy nakładami pracy komornika i kosztami, które poniósł w związku z dokonaniem czynności procesowych w niniejszej sprawie, a z drugiej strony sytuacją dłużnika, który dobrowolnie spłacił należność objętą postępowaniem egzekucyjnym.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzec jak w sentencji.